

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

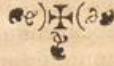
Caput XXVIII. De cognitione sui ipsius ac Dei, & de septem motivis propriæ
confusionis, expendendis per septem dies hebdomadæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

di, quo Pater Æternus producit suum Filium, qui est ipsius imago, adeo, ut, qui illum videt & audit, videat & audiat ejs Patrem. Ità enim, non equaliter, sed cum quadam proportione, producit DEUS istam vivam imaginem Sancti, quæ illum genuinè representat, & per quam loquitur ac operatur, adeo, ut, qui illum videt, videat quodammodo ipsum Sanctum.

Hujus rei est alia similitudo desumpta ex eo, quod contingit in mptibus; quia sicut anima manet in terra animæ suo corpori, illudq; vivificat, ac aliquomodo movet;

Spiritu tamen est elevata ad Cælum, quia ibi videt ac audit, prout illi unimatur, id quod illi DEUS vult manifestare, & Spiritus ipsius operatur, quod DEUS illum vult operari: ita demptis omnibus imperfectionibus, dum manet anima Sancti in Cælo, dicitur descendere ad terram, eo modo corporeo, ad talem locum, quia ibi loquitur, conversatur, & operatur, quod vult DEUS.

CAPUT XXVIII.

De cognitione sui ipsius ac DEI, & de septem motivis propriæ confusionis, expendendis per septem dies hebdomadæ.

Alios etiam varios parvos tractatus, seu diversa puncta conscripsit Venemabilis Marina, ex Divina inspiratione, exponendo varia media, pro obtinendis nonnullis insignioribus vite spiritualis virtutibus, ex quibus quedam collecta ipsiusmet verbis referamus, eo quod continent doctrinam proficuum, emanantem ex tam bono fonte, ac ab ipsa desumptam ex libro sue propriæ experientie.

§. I.

Incipiamus ab eo, quod scripsit (A. 1612.) de duabus cognitionibus, tam sui ipsius, quam Domini DEI, quæ, inquit, sunt instar duarum portarum, per quas oportet ingredi, ut perveniatur ad Sanctitatem, & perfectionem Divini amoris, eà arte ac industria constructarum ut moveantur in duobus tantummodo cardinibus, ita ut vix possit moveri prior, quin moveatur posterior. Atq; ex vallibus cognitionis propriæ (si valles vocari possunt) conspiciuntur ac videntur excelsi vertices cogni-

tionis DEI, ex his verò montibus spectantur, & clarè videntur, quasi in lucidissimo speculo, valles nostrarum miseriarum, peccatorum, & fragilitatum. Neq; nobis propterea est despondendus animus: solent enim consternare ac terrefacere animam tam profundæ valles nostrarum miseriarum, & montes tam alti cognitionis DEI, & ejus attributorum, ut effugiant nostrum conspectum, quod ipsum demonstrat illius magnitudinem. Intra portas istas tamen reperiuntur immensi & infiniti thesauri bonorum cælestium, si quotidie tribuatur tempus istis considerationibus, sæpèq; interdiu & noctu animo revolvatur: Quis est DEUS? & quis sum ego? qualem se DEUS exhibuit erga me? & qualem me ego exhibui erga illum? dicendo ipsi magno affectu: Sic me dilexit DEUS, sic (ponderando istam vocem, sic) ut mihi dederit suum Unigenitum Filium, æqualem sibi, ut esset meus Redemptor, meus Pater, meus Magister, mea Lux, & meus Dux, utq; ditaret ac repletet animam meam bonis æternis, seq; ipsum mihi daret. Ad se verò conversus homo dicat: Ità te

D d d d

odio

odio habui ego, tēq; offendi, ut te frequen-
tius permutaverim, vendiderimq; re nihili
& delectariunculā vilissimā, quæ præterit
in momento, & postquam solummodo
remanet desolatio ac anxietas propter te
perditum ac malè commutatum, quòd se
videat pauper anima destitutā gratiā,
quam ipsi dederat DEUS, ideòq; obscura-
tam: ita te non amavi Bonum infinitum,
ingratum me exhibendo tantis misericor-
dijs & gratijs susceptis à tua immensa bo-
nitate. Sed incipiendum est à confide-
rationibus cognitionis propriæ, quam in
rem juvabunt sequentes.

*Septem Puncta cognitionis pro-
pria.*

1. **P**rimum punctum, pro die Lunæ
est, considerare: Quid eram ante-
quam nascerer? & cum ista considerati-
one ingredi ad fundum usq; animæ, ac be-
ne perpendere, & intellectu penetrare il-
lud nihilum, quod fuimus, ut ita videam⁹,
& cognoscamus potentiam, ac bonitatem
magni Conditoris nostri ac Domini, qui
sic voluit & potuit, per solam suam poten-
tiam ac bonitatem, nos extrahere ex hoc
nihilò ad tantum bonum: intueamur
quoq; clarissimè, & agnoscamus nostram
miseriam ac vilitatem, ut ita destruamus
rotam nostræ vanitatis & superbiæ.

2. Secundum punctum est, considera-
re: Quid egit mecum DEUS? Ubi satis
habet anima DEUM amans, quo se exer-
ceat; reperiet enim ineffabilia, & innume-
ra beneficia, accepta ab infinita bonitate
sui DEI. Inveniet imprimis, quòd ab eo
sit elevata & extracta ex nihilo, sicut dixi-
mus, ad Esse tam sublime ac Divinum, ut
conformaretur & quodammodo assimi-
laretur Divino illi ac ineffabili Esse ipsius,
quòdq; nos fecerit ad imaginem & simi-
litudinem sui unigeniti Filij ac Domini
nostri, dando propterea animæ, & com-
municando Esse Divinæ gratiæ, dotando
ipsam tribus illis ejus potentijs, præter mul-
ta alia dona & gratias ei collatas ex sua
Divina misericordia ac bonitate, quæ il-

lam ditant & exornant coram ipsius Cre-
atore. Præterea, quid dicemus de tot
alijs beneficijs susceptis ab eodem DEO:
ille nos semper conservat in eo esse, quòd
ex sua Divina bonitate nobis dedit, regit
& gubernat, subvenitq; tam paternā curā
omnibus nostris necessitatibus, fragilita-
tibus ac miserijs. Deniq; sunt innume-
rabilia nobis ab ipso collata beneficia...

3. Tertium punctum est. Quid feci ego
pro hoc Domino, & quomodo egi cum eo,
qui talem se exhibuit erga me? Hic pro-
fectò est, cur erubescamus. Si enim be-
ne consideremus, quid fecerimus pro hoc
nostro magno & magnifico Rege ac Do-
mino, qui adeò nos sibi obstrinxit, pro-
pter tot ac tanta beneficia, de quibus di-
ctum est, inveniemus, nos non solum non
respondisse ipsis cum magna gratiarum
actione, & exhibitione obsequiorum, neq;
quidquam nobis lucratos esse ipsius the-
sauris, id quod vult bonitas tanti Domi-
ni, sed potiùs loco hujus gratitudinis, &
obsequiorum debitorum tali bonitati, im-
memores istarum coronarum, & pretioso-
rum indumentorum nostræ animæ, obli-
teravisse frequenter ipsius imaginē, eamq;
desœdavisse luto, & per imprudentiam
malè commutavisse thesauros ejus bene-
ficiorum, & gratiarum nobis ex ipsius bo-
nitate collatarum. Hoc est, quòd retri-
buimus isti Domino, ac taliter nos quoad
istud, gessimus erga magnam ipsius Ma-
jestatem.

4. Quartum punctum est. Quid DEUS
mecum agere debuerit? Videamus, quid
aliud agendum fuerit huic Domino cum
ista miserabili ipsius creatura, quæ tam
malè conservavit tanta bona ac thesauros
acceptos ab hoc Domino, cum tanto ex-
cessu amoris & bonitatis, quàm ut profer-
ret ac pronuntiaret sententiam justissi-
mam, ut qui talia perpetravit, puniretur
pro meritis, utq; cum creatura se ita vo-
luerit perdere, suā culpā ac voluntate, &
inconsideratè egredi ex domo & palatio
regio sui legitimi Patris ac Domini, & in-
star filij prodigi abire ad domum alienam,
ibiq; vesci cibo immundorum animalium,
facillat,

faceſſat, neq; compareat in conſpectu tanti Regis ac Domini, & indè abeat in abyſſum, qui eſt locus deputatus & conſtitutus à D E O pro talibus. Hæc videtur eſſe debuiſſe ſententia, & iſta debet eſſe noſtra conſideratio. Sed videamus nunc in quinto puncto, quid fecerit ?

5. Quintum punctum eſt: Quid fecit iſte Dominus mecum, pro eo quod debuiſſet, ut puniret pro meritis noſtram malitiam & imprudentiam, ut ità videamus quàm merito amandus à nobis ex toto corde noſtro ac anima, omnibùſq; viribus noſtris ſit iſte Dominus ac Pater miſericordiarum. Quod fecit, fuit, nobis hac in re compati, & ex ſola ſua bonitate, nos vocare & expectare ac tolerare, atq; portare inſtar boni Patris, & ſupremi Paſtoris, in ſuis Divinis humeris, ad ſua paſcua & gregem, ibiq; nos curare inſtar boni Medici, ac ſanare à noſtris fracturis, vulneribus, ac infirmitatibus: & quidem tam præſtantibus, pretioſis, ac ſumptuoſis medicinis & unctiõibus, quàm eſt virtus ipſius Sanctiſſimi & pretioſiſſimi ſanguinis, profuſi pro noſtra ſalute ac remedio, applicata per ipſius clementiam ac miſericordiam, & altiſſima merita, ad curanda omnia noſtra mala, peccata, fragilitates, ac neceſſitates. Hoc eſt, quod iſte Sacraſſimus Dominus noſter fecit pro nobis, loco ejus, & pro eo, quod merebatur noſtra ingratitude. Videamus autem in ſexto puncto, quid faciam ego pro illo ?

6. Sextum punctum eſt: Quid ego faciam pro hoc Domino, qui talis eſt, ac tam infinitè bonus? Certè verum eſt, quòd, ſi una ſola creatura, quæ accepit tales gratias ac beneficia à ſuo Creatore, ac Domino, haberet omnes vitas, quas habent Angeli, & omnes homines, omnèſq; illas conſumeret, ac impenderet in continuum ſervitium & amorem hujus Domini, non rependeret illi ſufficienter, vel minimum ipſius beneficium. Quod cum ità ſit, cumq; una ſola creatura ſit tam exigua portio ex omnibus illis, quomodo per vitam, adeo exiguam & brevem ac labilem, poterit rependere & compenſare beneficia & gratias

as tot ac tantas, tamq; eximias? Non oportet nos concidere animo in iſta conſideratione, ſed adhibeamus bonum medium ac remedium, datum nobis ad hunc finem, ab infinita Sapientia & bonitate noſtri magni Patris ac Domini; retribuendo illi videlicet id, quod eſt illius, dando ipſi ac offerendo omnia, quæ nobis dedit, & quæ à Divina ejus miſericordia ſuſcepimus. Offeramus illi inprimis ipſius pretioſam Crucem, afflictiones ac dolores, quos pro nobis eſt perpeſſus, & ſatisfaciamus pro noſtris debitis, per has ipſius divitias, quæ eſt bona ſolutio: ac deinde apponamus his theſauris, noſtros teruntiolos, qui indè acquirent pretium. Offeramus ipſi quidquid ſumus, habemus, & valemus per ipſum, & in ipſo, quia omnia accepimus à Divina ejus bonitate. Demus illi totum cor noſtrum, & totam animam noſtram, & omnia noſtra deſideria atq; cogitationes. Demus illi omnia, & nihil nobis retineamus. Amemus ipſum, & ſerviamus illi, laudemùſq; eum perfectè & continuè, per id quod ipſemet eſt in ſe, & quod eſt reſpectu noſtri. Deſideremus ex animo pati amore ipſius: quia magnus iſte Rex ac Dominus eſt ejus conditionis, eaq; præditus bonitate, ut quando ipſi ita offeremus noſtros teruntiolos, ſit futurus bene contentus, & quàm libentiſſimè munus noſtrum acceptaturus. Hoc eſt, quod nobis eſt faciendum pro iſto Domino, & ſic bonis ipſius ac divitijs, aliquid nobis lucrabimur, ſiquidem ex ejus bonitate omnia redundant in noſtrum bonum.

7. Septimum & ultimum punctum eſt: Si ità fecero, quid mihi pro hoc dabit DEUS, & quid ab ipſo conſequar? Quod mihi dabit, erit æternitas infinitorum bonorum, quibus fruamur cum Beatis Spiritibus, aſſiſtentibus coram throno magnæ Majeſtatis, cum continuis jubilis & laudibus ſui Creatoris ac Domini, in illa cœleſti Jeruſolyma, ubi ſunt æterna gaudia. Dabit nobis etiam iſte Dominus, ut in illo felici loco fruamur ſocietate Sanctiſſimæ ipſius Matris ac Domine Noſtræ, atq; omnium

D d d d 2

Sancto.

Sanctorum & Beatorum, qui transeuntes ex hoc exilio, per crucem & tribulationes seculi, ac amantes vero amore suum DEUM, meruerunt possidere, & consequi beatitudinem. Ac tandem nobis dabit se ipsum, quæ est merces regia ac magnifica infinitæ ejus liberalitatis ac bonitatis, replentis & satiantis animam, ineffabili suâ gloriâ ac beatitudine æternâ. Hoc est,

quod speramus, per istum Dominum, & ab eodem magno Domino ac Rege nostro, remunerante abundantissimè nostræ exigua obsequia. Sit magna ipsius Majestas benedicta in æternum pro omnibus. Amen.

CAPUT XXIX.

De medijs, quibus juvari possumus, ad consequendum & obtinendum perfectum amorem DEI.

§. I.

Primum medium & gradus, pro ascensu ad istam sublimitatem perfecti amoris DEI, est puritas ani-

mæ, quam Dominus DEUS, utpote Author & Architectus hujus præclari ædificij spiritualis, ipsi infundit, dum ita ponit suâ potente manu primum lapidem, purificando animam, & præservando à lapsibus ac malis, quæ possent incurrere, propter hostem humani generis, jam inde à primis annis ætatis suæ infantilis. Iste est magnus passus, & fundamentum pro inveni-endo hoc thesauro.

2. Secundum medium est, ædificare, cum gratia DEI, quæ nunquam deest, disponenti se, pro illa suscipienda, supra istud tam firmum ac securum fundamentum. Lapidem hujus ædificij debent esse pretiosissimi. Primus erit summa humillima & amabilissima illius magni ac benigni Domini, à quo, ex sola ipsius bonitate, accepit illam primam gratiam. Secundus erit, integrè resignare & amabiliter subijcere seipsum Divinæ voluntati, atq; con- quiescere in ejus providentia, cum magna pace & securitate. Tertius erit, conti-

nua, fravis, ac jucunda memoria DEI, quem debet conari semper gerere in oculis suæ animæ, cum magna humilitate & reverentia. Lapidem pretiosum harum Sanctarum Virtutum, & exercitiorum, sunt magni momenti pro isto supernaturali ædificio.

3. Tertius modus erit, ut homo in per- agendis omnibus suis operibus virtuosus, & exercitijs spiritualibus, semper exequatur id quod est perfectius, quodq; sciverit & intellexerit esse gratius Divinæ volun- tati.

4. Quartum medium est, ut scopus & finis omnium operum ejus sit, major gloria DEI, & in ipso, ac per ipsum operetur omnia, quæ fecerit.

5. Quintum erit, imitatio Christi Domini, ut conetur, quantum est possibile, insistere ipsius Sanctissimis passibus ac ve- stigijs, sitq; paratus ad dandam libenter, & promptissimè vitam amore illius, quan- docunq; Divinæ Majestati placuerit, fue- ritq; sancta ipsius Voluntas.

6. Sextum, ut propter omnia sua ope- ra, quantumcunq; Sancta & mirabilia vi- deantur aut sint, nolit, neq; intendat quid- quam aliud, vel ullum commodum, præ- ter gloriam ac beneplacitum Domini DEI, qui ipsi solus debet sufficere & satisfacere, etiamsi pro hoc Domino passus fuisset om- nes